

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

zo 16. júla 2020*

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Prípustnosť – Článok 63 a nasl. ZFEÚ – Voľný pohyb kapitálu – Článok 107 a nasl. ZFEÚ – Štátna pomoc – Články 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie – Sloboda podnikania – Právo vlastníť majetok – Nariadenie (EÚ) č. 575/2013 – Prudenciálne požiadavky na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti – Článok 29 – Nariadenie (EÚ) č. 1024/2013 – Článok 6 ods. 4 – Prudenciálny dohľad nad úverovými inštitúciami – Osobitné úlohy zverené Európskej centrálnej banke (ECB) – Delegované nariadenie (EÚ) č. 241/2014 – Regulačné technické predpisy týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje inštitúcií – Vnútroštátna právna úprava, ktorou sa stanovuje horná hranica aktív družstevných bánk založených vo forme družstevných spoločností a ktorá umožňuje obmedziť nárok na splatenie akcií vystupujúcich akcionárov“

Vo veci C-686/18,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko) z 18. októbra 2018 a doručený Súdnemu dvoru 5. novembra 2018, ktorý súvisí s konaním:

OC a i.,

Associazione Difesa Utenti Servizi Bancari Finanziari Postali Assicurativi – Adusbef,

Federazione Nazionale di Consumatori ed Utenti – Federconsumatori,

PB a i.,

QA a i.

proti

Banca d'Italia,

Presidenza del Consiglio dei Ministri,

Ministero dell'Economia e delle Finanze,

za účasti:

Banca Popolare di Sondrio ScpA,

Veneto Banca ScpA,

* Jazyk konania: taliančina.

Banco Popolare – Società Cooperativa,

Coordinamento delle associazioni per la tutela dell'ambiente e dei diritti degli utenti e consumatori (Codacons),

Banco BPM SpA,

Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA,

Banca Popolare di Milano,

Amber Capital Italia SGR SpA,

RZ a i.,

Amber Capital UK LLP,

Unione di Banche Italiane – Ubi Banca ScpA,

Banca Popolare di Vicenza ScpA,

Banca Popolare dell'Etruria e del Lazio SC,

SÚDNY DVOR (prvá komora),

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot, podpredsedníčka Súdneho dvora R. Silva de Lapuerta (spravodajkyňa), sudcovia M. Safjan, L. Bay Larsen a N. Jääskinen,

generálny advokát: G. Hogan,

tajomník: A. Calot Escobar,

so zreteľom na písomnú časť konania,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

- OC a i., v zastúpení: F. Capelli, F. S. Marini a U. Corea, avvocati,
- Banca d'Italia, v zastúpení: D. La Licata, M. Perassi a R. D'Ambrosio, avvocati,
- Banca Popolare di Sondrio ScpA, v zastúpení: G. Tanzarella, M. A. Sandulli, P. Mondini a C. Tanzarella, avvocati,
- Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA, v zastúpení: G. Lombardi a G. de Vergottini, avvocati,
- Amber Capital Italia SGR SpA a Amber Capital UK LLP, v zastúpení: G. Sciacca a P. Cardellicchio, avvocati,
- talianska vláda, v zastúpení: G. Palmieri, splnomocnená zástupkyňa, za právnej pomoci P. Gentili a G. M. De Socio, avvocati dello Stato,
- Európska komisia, v zastúpení: V. Di Bucci, H. Krämer a. Steiblyté, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 11. februára 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 3, článku 63 a nasl., ako aj článku 107 a nasl. ZFEÚ, článkov 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „Charta“), článku 29 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012 (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 1), článku 6 ods. 4 nariadenia Rady (EÚ) č. 1024/2013 z 15. októbra 2013, ktorým sa Európska centrálna banka poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami (Ú. v. EÚ L 287, 2013, s. 63), ako aj článku 10 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 241/2014 zo 7. januára 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje inštitúcií (Ú. v. EÚ L 74, 2014, s. 8).
- 2 Tento návrh bol podaný v rámci troch sporov, prvý medzi OC a i. na jednej strane a Banca d'Italia (Talianska národná banka) a Presidenza del Consiglio dei Ministri (Predsedníctvo Rady ministrov, Taliansko) na druhej strane, druhý medzi Associazione Difesa Utenti Servizi Bancari Finanziari Postali Assicurativi – Adusbef, Federazione Nazionale di Consumatori ed Utenti – Federconsumatori a PB a i. na jednej strane a Talianskou národnou bankou, predsedníctvom rady ministrov a Ministero dell'Economia e delle Finanze (Ministerstvo hospodárstva a financií, Taliansko) na druhej strane a tretí medzi QA a i. a Talianskou národnou bankou, ktoré sa týkajú aktov prijatých Talianskou národnou bankou v rámci jej úlohy prudenciálneho dohľadu nad talianskymi družstevnými bankami.

Právny rámec

Právo Únie

Nariadenie č. 575/2013

- 3 Podľa odôvodnenia 7 nariadenia č. 575/2013:
„Toto nariadenie by okrem iného malo obsahovať prudenciálne požiadavky pre inštitúcie, ktoré sa striktnie vzťahujú na fungovanie trhov s bankovými a finančnými službami a majú zabezpečiť finančnú stabilitu subjektov na týchto trhoch, ako aj vysokú úroveň ochrany investorov a vkladateľov. ...“
- 4 Podľa článku 1 prvého odseku tohto nariadenia sa v tomto nariadení stanovujú jednotné pravidlá týkajúce sa všeobecných prudenciálnych požiadaviek, ktoré musia spĺňať všetky inštitúcie, na ktoré sa vzťahuje dohľad podľa smernice Európskeho parlamentu a Rady 2013/36/EÚ z 26. júna 2013 o prístupe k činnosti úverových inštitúcií a prudenciálnom dohľade nad úverovými inštitúciami a investičnými spoločnosťami, o zmene smernice 2002/87/ES a o zrušení smerníc 2006/48/ES a 2006/49/ES (Ú. v. EÚ L 176, 2013, s. 338), pokiaľ ide o požiadavky na vlastné zdroje, požiadavky obmedzujúce veľkú majetkovú angažovanosť, požiadavky na likviditu, povinnosť predkladať správy, využívanie pákového efektu a požiadavky na zverejňovanie.
- 5 Podľa článku 26 ods. 1 prvého pododseku písm. a) uvedeného nariadenia kapitálové nástroje predstavujú vlastný kapitál Tier 1 inštitúcií, ak sú splnené podmienky stanovené v článku 28 prípadne v článku 29 toho istého nariadenia.

6 Článok 28 nariadenia č. 575/2013, nazvaný „Nástroje vlastného kapitálu Tier 1“, v odseku 1 stanovuje:

„1. Kapitálové nástroje sa kvalifikujú ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, iba ak sú splnené všetky tieto podmienky:

...

e) nástroje sú trvalé;

...“

7 Článok 29 tohto nariadenia, nazvaný „Kapitálové nástroje emitované podielovými fondmi, družstevnými spoločnosťami, sporiteľňami a podobnými inštitúciami“, stanovuje:

„1. Kapitálové nástroje emitované podielovými fondmi, družstevnými spoločnosťami, sporiteľňami a podobnými inštitúciami sa kvalifikujú ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, len keď sú splnené podmienky stanovené v článku 28 s úpravami vyplývajúcich z uplatnenia tohto článku.

2. Pokiaľ ide o splatenie kapitálových nástrojov, musia byť splnené tieto podmienky:

a) inštitúcia môže zamietnuť splatenie nástrojov s výnimkou prípadov, v ktorých to zakazujú uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy;

b) uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy zakazujú, aby inštitúcia splatenie nástrojov zamietla, ustanovenia, ktorými sa nástroje spravujú, musia inštitúcii poskytnúť možnosť, aby obmedzila ich splatenie;

c) zamietnutie, prípadne obmedzenie splatenia nástrojov nesmie predstavovať zlyhanie inštitúcie.

...

6. [Európsky orgán pre bankovníctvo (EBA)] vypracuje návrh regulačných technických predpisov s cieľom presne stanoviť povahu nevyhnutných obmedzení, pokiaľ ide o splatenie, ak uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy zakazujú, aby inštitúcia zamietla splatenie nástrojov vlastných zdrojov.

...

Komisii sa udeľuje právomoc prijať regulačné technické predpisy uvedené v prvom pododseku v súlade s článkami 10 až 14 nariadenia [Európskeho parlamentu a Rady] (EÚ) č. 1093/2010 [z 24. novembra 2010, ktorým sa zriaďuje Európsky orgán dohľadu (Európsky orgán pre bankovníctvo) a ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie č. 716/2009/ES a zrušuje rozhodnutie Komisie 2009/78/ES (Ú. v. EÚ L 331, 2010, s. 12)].“

8 Článok 30 uvedeného nariadenia, nazvaný „Dôsledky vyplývajúce z neplnenia podmienok v prípade nástrojov vlastného kapitálu Tier 1“, znie takto:

„Pokiaľ sa v prípade nástroja vlastného kapitálu Tier 1 prestanú plniť podmienky stanovené v článku 28 prípadne v článku 29, uplatňujú sa tieto opatrenia:

a) tento nástroj sa bezodkladne prestane kvalifikovať ako nástroj vlastného kapitálu Tier 1;

b) emisné áziá, ktoré sa týkajú tohto nástroja, sa bezodkladne prestanú kvalifikovať ako položky vlastného kapitálu Tier 1.“

Nariadenie č. 1024/2013

- 9 V súlade s článkom 1 prvým odsekom nariadenia č. 1024/2013 sa týmto nariadením Európska centrálna banka (ECB) poveruje osobitnými úlohami, pokiaľ ide o politiky týkajúce sa prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami, s cieľom prispieť k bezpečnosti a zdraviu úverových inštitúcií a stabilite finančného systému v rámci Únie a jednotlivých členských štátov s plným zreteľom a ohľadom na jednotu a integritu vnútorného trhu na základe rovnakého zaobchádzania s úverovými inštitúciami s cieľom predchádzať regulačnej arbitráži.
- 10 Podľa článku 6 ods. 1 tohto nariadenia ECB vykonáva svoje úlohy v rámci jednotného mechanizmu dohľadu (JMD) zloženého z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov a zodpovedá za účinné a konzistentné fungovanie tohto mechanizmu.
- 11 Článok 6 ods. 4 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Vo vzťahu k úlohám vymedzeným v článku 4 s výnimkou jeho odseku 1 písm. a) a c) zodpovedá ECB za úlohy, ktoré sa uvádzajú v odseku 5 tohto článku, a príslušné vnútroštátne orgány zodpovedajú za úlohy, ktoré sa uvádzajú v odseku 6 tohto článku, a to v rámci a s výhradou postupov uvedených v odseku 7 tohto článku, súvisiace s dohľadom nad tými úverovými inštitúciami, finančnými holdingovými spoločnosťami alebo zmiešanými finančnými holdingovými spoločnosťami, alebo pobočkami usadenými v zúčastnených členských štátoch, ktoré sú pobočkami úverových inštitúcií usadených v nezúčastnených členských štátoch:

- ktoré sú na konsolidovanom základe menej významné, a to na najvyššej úrovni konsolidácie v rámci zúčastnených členských štátov, alebo individuálne v osobitných prípadoch pobočiek usadených v zúčastnených členských štátoch, ktoré sú pobočkami úverových inštitúcií usadených v nezúčastnených členských štátoch. Významnosť sa posudzuje na základe týchto kritérií:
 - i) veľkosť;
 - ii) dôležitosť pre hospodárstvo Únie alebo ktoréhokoľvek zúčastneného členského štátu;
 - iii) významnosť cezhraničných činností.

Čo sa týka prvého pododseku, úverová inštitúcia alebo finančná holdingová spoločnosť alebo zmiešaná holdingová spoločnosť sa nepovažuje za menej významnú, pokiaľ si to nevyžadujú osobitné okolnosti, ktoré sa vymedzia v metodike, keď je splnená ktorákoľvek z týchto podmienok:

- i) celková hodnota jej aktív prevyšuje 30 miliárd EUR;
- ii) pomer jej celkových aktív k [hrubému domácomu produktu (HDP)] zúčastneného členského štátu, v ktorom je usadená, prevyšuje 20 %, ak celková hodnota jej aktív nie je nižšia ako 5 miliárd EUR;
- iii) ECB v nadväznosti na oznámenie príslušného vnútroštátneho orgánu, že takúto inštitúciu považuje za významnú pre domáce hospodárstvo, prijme rozhodnutie, v ktorom na základe svojho komplexného posúdenia, vrátane posúdenia súvahy, potvrdí význam tejto inštitúcie.

ECB môže z vlastnej iniciatívy považovať inštitúciu za významnú aj vtedy, ak vo viac ako jednom zúčastnenom členskom štáte založila bankové dcérske spoločnosti a jej cezhraničné aktíva alebo pasíva predstavujú významnú časť jej celkových aktív alebo pasív za podmienok stanovených v metodike.

Tie, pre ktoré sa priamo požadovala alebo získala verejná finančná pomoc z [Európskeho nástroja finančnej stability (ENFS)] alebo [Európskeho mechanizmu pre stabilitu (ESM)], sa za menej významné nepovažujú.

Bez ohľadu na predchádzajúce pododseky vykonáva ECB úlohy, ktorými sa poveruje týmto nariadením, voči trom najvýznamnejším úverovým inštitúciám v každom zo zúčastnených členských štátov, pokiaľ si to osobitné okolnosti nevyžadujú inak.“

Delegované nariadenie č. 241/2014

12 Odôvodnenie 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014 stanovuje:

„S cieľom uplatniť pravidlá vlastných zdrojov na vzájomné spoločnosti, družstevné spoločnosti, sporiteľne a podobné inštitúcie sa musia príslušným spôsobom zohľadniť špecifiká týchto inštitúcií. Mali by sa zaviesť pravidlá, aby sa okrem iného zabezpečilo, že tieto inštitúcie budú v prípade potreby schopné obmedziť splatenie svojich kapitálových nástrojov. V prípade, že uplatniteľné vnútroštátne právne predpisy zakazujú, aby inštitúcie tohto druhu zamietli splatenie nástrojov, je preto nevyhnutné, aby sa ustanoveniami, ktorými sa nástroje spravujú, poskytla inštitúcii možnosť odložiť ich splatenie a obmedziť sumu, ktorá má byť splatená. ...“

13 V článku 1 tohto nariadenia sa stanovuje:

„Týmto nariadením sa stanovujú pravidlá týkajúce sa:

...

d) povahy nevyhnutných obmedzení, pokiaľ ide o splatenie, ak sa uplatniteľnými vnútroštátnymi právnymi predpismi zakazuje, aby inštitúcia zamietla splatenie nástrojov vlastných zdrojov podľa článku 29 ods. 6 nariadenia [č. 575/2013];

...“

14 Článok 10 uvedeného nariadenia, nazvaný „Obmedzenia splatenia kapitálových nástrojov emitovaných vzájomnými spoločnosťami, sporiteľňami, družstevnými spoločnosťami a podobnými inštitúciami na účely článku 29 ods. 2 písm. b)... a článku 78 ods. 3 nariadenia... č. 575/2013“, znie takto:

„1. Inštitúcia môže emitovať nástroje vlastného kapitálu Tier 1 s možnosťou splatenia len v prípade, že je táto možnosť stanovená v uplatniteľných vnútroštátnych právnych predpisoch.

2. Možnosť inštitúcie obmedziť splatenie podľa ustanovení, ktorými sa spravujú kapitálové nástroje, ako sa uvádza v článku 29 ods. 2 písm. b) a článku 78 ods. 3 nariadenia... č. 575/2013, zahŕňa právo na odloženie splatenia, ako aj právo na obmedzenie objemu, ktorý má byť splatený. Podľa odseku 3 inštitúcia môže odložiť splatenie alebo obmedziť objem, ktorý má byť splatený, na neobmedzené obdobie.

3. Rozsah obmedzení týkajúcich sa splatenia zahrnutých do ustanovení, ktorými sa nástroje spravujú, inštitúcia určí kedykoľvek na základe prudenciálnej situácie inštitúcie, okrem iného najmä so zreteľom na:

a) celkovú finančnú a likvidnú situáciu a platobnú schopnosť inštitúcie;

b) výšku vlastného kapitálu Tier 1, Tier 1 a celkového kapitálu v porovnaní s celkovou hodnotou rizikovej expozície vypočítanou v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 92 ods. 1 písm. a) nariadenia... č. 575/2013, špecifickými požiadavkami na vlastné zdroje uvedenými v článku 104 ods. 1 písm. a) smernice [2013/36] a požiadavkou na kombinovaný vankúš podľa vymedzenia v článku 128 bode 6 uvedenej smernice.“

Talianske právo

- 15 Článok 28 ods. 2b decreto legislativo n. 385 – Testo unico delle leggi in materia bancaria e creditizia (legislatívny dekrét č. 385 – Kodifikované znenie právnych predpisov v oblasti bankovníctva a úverov) z 1. septembra 1993 (riadna príloha GURI č. 230 z 30. septembra 1993) v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „legislatívny dekrét č. 385/1993“) stanovuje:

„Nárok na splatenie akcií družstevných bánk... v prípade vystúpenia vrátane vystúpenia po zmene právnej formy, úmrtia alebo vylúčenia akcionára sa obmedzuje v súlade s ustanoveniami Talianskej národnej banky, a to aj odchyľne od všeobecných ustanovení zákona, pokiaľ je to potrebné na zabezpečenie započítateľnosti akcií do primárneho regulátorného kapitálu banky. Na rovnaké účely môže Talianska národná banka obmedziť nárok na splatenie ostatných emitovaných kapitálových nástrojov.“

- 16 Článok 29 legislatívneho dekrétu č. 385/1993 stanovuje:

„1. Družstevné banky sú založené vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným.

2. Nominálna hodnota akcií nesmie byť nižšia ako dve eurá.

2a. Aktíva družstevnej banky nemôžu prekročiť 8 miliárd eur. Ak je banka materskou spoločnosťou bankovej skupiny, uvedený limit sa stanovuje na konsolidovanej úrovni.

2b. V prípade prekročenia limitu uvedeného v odseku 2a zvolá predstavenstvo schôdzu akcionárov na účely prijatia potrebných rozhodnutí. Ak sa aktíva banky do jedného roka od prekročenia stanoveného limitu neznížia pod uvedenú prahovú hodnotu ani sa nerozhodne o zmene právnej formy banky na akciovú spoločnosť... alebo o likvidácii, Talianska národná banka môže vzhľadom na okolnosti a rozsah prekročenia nariadiť zákaz vykonávania nových transakcií... alebo prijať opatrenia podľa hlavy IV kapitoly I oddielu I, prípadne navrhnúť, aby [ECB] odňala príslušné povolenie na výkon bankovej činnosti a minister hospodárstva a financií podal návrh na nútené likvidačné konanie. Tým nie sú dotknuté intervenčné a sankčné právomoci zverené Talianskej národnej banke podľa tohto legislatívneho dekrétu.

2c. Talianska národná banka stanoví pravidlá na vykonávanie ustanovení tohto článku.

...“

- 17 Článok 1 ods. 2 decreto-legge n. 3, recante „Misure urgenti per il sistema bancario e gli investimenti“ (zákonný dekrét č. 3 o „naliehavých opatreniach pre bankový systém a investície“) z 24. januára 2015 (GURI č. 19 z 24. januára 2015), zmenený na zákon so zmenami prostredníctvom legge n. 33 (zákon č. 33) z 24. marca 2015 (GURI č. 70 z 25. marca 2015), v znení uplatniteľnom na spor vo veci samej (ďalej len „zákonný dekrét č. 3/2015“), stanovuje:

„Pri prvom uplatnení tohto dekrétu sa družstevné banky, ktorým bol ku dňu nadobudnutia účinnosti tohto dekrétu povolený výkon bankovej činnosti, prispôbia ustanoveniam článku 29 ods. 2a a 2b [legislatívneho dekrétu č. 385/1993] prijatým prostredníctvom tohto článku v lehote 18 mesiacov od nadobudnutia účinnosti vykonávacích ustanovení prijatých zo strany Talianskej národnej banky v súlade s článkom 29.“

- 18 Decreto-legge n. 91 (zákonný dekrét č. 91) z 25. júla 2018 (GURI č. 171 z 25. júla 2018), zmenený prostredníctvom legge n. 108 (zákon č. 108) z 21. septembra 2018 (GURI č. 220 z 21. septembra 2018), predĺžil lehotu 18 mesiacov stanovenú v článku 1 ods. 2 zákonného dekrétu č. 3/2015 do 31. decembra 2018.

- 19 Talianska národná banka 9. júna 2015 v 9. aktualizácii obežníka č. 285 zo 17. decembra 2013 s názvom „Ustanovenia o dohľade pre banky“ (ďalej len „9. aktualizácia obežníka č. 285“) vykonala články 28 a 29 legislatívneho dekrétu č. 385/1993.
- 20 Konkrétne na základe článku 28 ods. 2b legislatívneho dekrétu č. 385/1993 9. aktualizácia obežníka č. 285 stanovuje, že stanovы družstevnej banky a družstevnej úverovej banky udeľujú orgánu vykonávajúcemu funkcie strategického dohľadu na návrh orgánu vykonávajúceho riadiace funkcie a na základe stanoviska orgánu vykonávajúceho kontrolné funkcie možnosť úplne alebo čiastočne a bez časového obmedzenia obmedziť alebo odložiť splatenie akcií a iných kapitálových nástrojov akcionára v prípade jeho vystúpenia (vrátane prípadu zmeny právnej formy banky), vylúčenia alebo úmrtia.
- 21 V návrhu na začatie prejudiciálneho konania sa uvádza, že s výnimkou dvoch všetky talianske družstevné banky splnili uvedené ustanovenia talianskeho práva.

Spory vo veciach samých a prejudiciálne otázky

- 22 Tromi samostatnými žalobami žalobcovia vo veci samej podali žaloby proti aktom Talianskej národnej banky, najmä 9. aktualizácii obežníka č. 285, na Tribunale amministrativo regionale per il Lazio (Regionálny správny súd Lazio, Taliansko), ktorý ich zamietol rozsudkami č. 6548/2016, 6544/2016 a 6540/2016.
- 23 Žalobcovia vo veci samej podali proti týmto rozsudkom odvolania na vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, Consiglio di Stato (Štátna rada, Taliansko), ktorý prijal uznesenia o pozastavení účinkov 9. aktualizácie obežníka č. 285 a vzniesol otázky ústavnosti týkajúce sa zákonného dekrétu č. 3/2015.
- 24 Nálezom č. 99/2018 Corte costituzionale (Ústavný súd, Taliansko) vyhlásil uvedené otázky za nedôvodné.
- 25 Po opätovnom začatí konania pred vnútroštátnym súdom, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania, tento súd uznesením č. 3645/2018 predĺžil skôr nariadené prerušenia až do dňa uverejnenia rozsudku, ktorým sa rozhodne vo veci samej, s výnimkou lehoty 18 mesiacov stanovenej v článku 1 ods. 2 zákonného dekrétu č. 3/2015, ktorá už bola v súlade so zákonom predĺžená až do 31. decembra 2018.
- 26 Za týchto podmienok Consiglio di Stato (Štátna rada) rozhodla prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Bráni článok 29 nariadenia [č. 575/2013], článok 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014, články 16 a 17 Charty aj v súvislosti s článkom 6 ods. 4 nariadenia [č. 1024/2013] vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava zavedená článkom 1 zákonného dekrétu č. 3/2015..., ktorou sa stanovuje prahová hodnota aktív, ktorej prekročenie vedie k povinnosti družstevnej banky zmeniť právnu formu na akciovú spoločnosť, pričom táto prahová hodnota aktív sa stanovila na 8 miliárd eur? Bránia ďalej uvedené ustanovenia práva Únie vnútroštátnej právnej úprave, ktorá v prípade zmeny právnej formy družstevnej banky na akciovú spoločnosť umožňuje dotknutému subjektu, aby odložil alebo obmedzil splatenie akcií vystupujúceho akcionára, a to aj na neurčitý čas?

2. Bránia články 3 a 63 a nasl. ZFEÚ, ktoré sa týkajú hospodárskej súťaže na vnútornom trhu a voľného pohybu kapitálu, vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava zavedená článkom 1 zákonného dekrétu č. 3/2015..., ktorá obmedzuje výkon bankovej činnosti družstiev v závislosti od stanovenej prahovej hodnoty aktív, pričom dotknutému subjektu ukladá v prípade prekročenia takto určenej hodnoty povinnosť zmeniť právnu formu na akciovú spoločnosť?

3. Bráni článok 107 a nasl. ZFEÚ, ktorý sa týka štátnej pomoci, vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava zavedená článkom 1 zákonného dekrétu č. 3/2015..., ktorá ukladá družstevnej banke v prípade prekročenia určitej prahovej hodnoty aktív (stanovenej na 8 miliárd eur) povinnosť zmeniť právnu formu na akciovú spoločnosť, pričom stanovuje obmedzenia, pokiaľ ide o splatenie akcií v prípade vystúpenia akcionára, a to s cieľom zabrániť prípadnej likvidácii banky, ktorá zmenila právnu formu?
4. Bráni článok 29 nariadenia... č. 575/2013 v spojení s článkom 10 delegovaného nariadenia... č. 241/2014 vnútroštátnej právnej úprave, akou je úprava zavedená článkom 1 zákonného dekrétu č. 3/2015..., a to v súlade s výkladom, ktorý poskytol Corte costituzionale (Ústavný súd) v náleze č. 99/2018, ktorá družstevnej banke umožňuje odložiť splatenie akcií vystupujúceho akcionára na neobmedzené obdobie a úplne alebo čiastočne obmedziť jeho výšku?
5. V prípade, že Súdny dvor Európskej únie poskytne taký výklad vyššie uvedených ustanovení, ktorým konštatuje zlučiteľnosť práva Únie s výkladom navrhovaným žalovanými, je článok 10 delegovaného nariadenia... č. 241/2014... v súlade s článkami 16 a 17 Charty... doplnenými, aj s ohľadom na článok 52 ods. 3 Charty..., judikatúrou Európskeho súdu pre ľudské práva týkajúcou sa článku 1 prvého dodatkového protokolu k [Európskemu dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, podpísanému v Paríži 20. marca 1952]?”

Konanie na Súdnom dvore

- 27 Vnútroštátny súd navrhol, aby Súdny dvor rozhodol o prejednávanej veci v zrýchlenom konaní v súlade s článkom 105 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora.
- 28 Tento návrh bol uznesením predsedu Súdneho dvora z 18. januára 2019, Adusbef a i. (C-686/18, neuverejnené, EU:C:2019:68), zamietnutý.

O prejudiciálnych otázkach

O prípustnosti

- 29 *Unione di Banche Italiane – Ubi Banca SpA* sa domnieva, že vzhľadom na to, že prejednáváný návrh na začatie prejudiciálneho konania bol podaný po tom, ako Corte costituzionale (Ústavný súd) rozhodol, že právna úprava dotknutá vo veci samej je v súlade s talianskou ústavou, existuje riziko nezlučiteľnosti medzi vnútroštátnym konaním na Corte costituzionale (Ústavný súd) a predmetným návrhom, takže tento návrh je v celom rozsahu neprípustný.
- 30 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že fungovanie systému spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi zavedeného článkom 267 ZFEÚ a zásada prednosti práva Únie vyžadujú, aby sa vnútroštátny súd mohol v ktoromkoľvek okamihu konania, ktorý považuje za vhodný, dokonca aj po ukončení incidenčného konania o preskúmaní ústavnosti, slobodne obrátiť na Súdny dvor s akoukoľvek prejudiciálnou otázkou, ktorú pokladá za potrebnú (rozsudky z 22. júna 2010, Melki a Abdeli, C-188/10 a C-189/10, EU:C:2010:363, bod 52, ako aj z 20. decembra 2017, Global Starnet, C-322/16, EU:C:2017:985, bod 22).
- 31 Účinnosť práva Únie by bola ohrozená a potrebný účinok článku 267 ZFEÚ by bol oslabený, ak by sa vnútroštátny súd z dôvodu, že prebieha incidenčné konanie o preskúmaní ústavnosti, nemohol obrátiť na Súdny dvor s prejudiciálnymi otázkami a okamžite uplatniť právo Únie v súlade s rozhodnutím alebo judikatúrou Súdneho dvora (rozsudok z 20. decembra 2017, Global Starnet, C-322/16, EU:C:2017:985, bod 23).

- 32 Consiglio di Stato (Štátna rada) má ako najvyšší súd dokonca povinnosť v súlade s článkom 267 tretím odsekom ZFEÚ obrátiť sa na Súdny dvor s návrhom na začatie prejudiciálneho konania, pokiaľ konštatuje, že podstata sporu zahŕňa otázku, ktorú treba vyriešiť a ktorá spadá pod prvý odsek článku 267 ZFEÚ, a to aj napriek tomu, že v rámci toho istého sporu sa môže obrátiť na ústavný súd dotknutého členského štátu s ohľadom na ústavnosť vnútroštátnych právnych predpisov (pozri analogicky rozsudok z 15. januára 2013, Križan a i., C-416/10, EU:C:2013:8, bod 72).
- 33 V dôsledku toho okolnosť, že Corte costituzionale (Ústavný súd) rozhodol o súlade vnútroštátnej právnej úpravy, o ktorú ide vo veci samej, s ustanoveniami talianskej ústavy, nemá žiadny vplyv na túto povinnosť obrátiť sa na Súdny dvor s otázkami týkajúcimi sa výkladu alebo platnosti práva Únie (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2017, Global Starnet, C-322/16, EU:C:2017:985, bod 25).
- 34 Z toho vyplýva, že návrh na začatie prejudiciálneho konania nemožno vyhlásiť za neprípustný z dôvodu tejto okolnosti.
- 35 Okrem toho Talianska národná banka, Unione di Banche Italiane – Ubi Banca, Banca Popolare di Milano, Amber Capital Italia SGR SpA, Amber Capital UK LLP, talianska vláda a Európska komisia tvrdia, že prejudiciálne otázky sú úplne alebo čiastočne neprípustné z dôvodu, že informácie poskytnuté vnútroštátnym súdom sú nedostatočné a že tieto otázky sú na účely rozhodnutia sporu vo veci samej irelevantné.
- 36 Pokiaľ ide o informácie, ktoré musia byť uvedené v každom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, treba pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry v rámci spolupráce medzi Súdny dvorom a vnútroštátnymi súdmi zakotvanej v článku 267 ZFEÚ potreba dospieť k výkladu práva Únie, ktorý by bol užitočný pre vnútroštátny súd, vyžaduje, aby vnútroštátny súd definoval skutkový a právny rámec, do ktorého spadajú otázky, ktoré kladie, a aby prinajmenšom objasnil skutkové predpoklady, na ktorých sa tieto otázky zakladajú. Súdny dvor je totiž oprávnený rozhodnúť o výklade právneho predpisu Únie len na základe skutkového stavu, ktorý mu uvedie vnútroštátny súd (uznesenia z 5. októbra 2017, OJ, C-321/17, neuvyverejnené, EU:C:2017:741, bod 12, a z 5. júna 2019, Wilo Salmson France, C-10/19, neuvyverejnené, EU:C:2019:464, bod 12).
- 37 Súdny dvor zároveň nástojí na dôležitosti toho, aby vnútroštátny súd uviedol presné dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu, v ktorom žiada o výklad práva Únie, a na základe ktorých považuje za potrebné položiť Súdnemu dvoru prejudiciálne otázky. Súdny dvor už rozhodol, že je nevyhnutné, aby vnútroštátny súd v samotnom návrhu na začatie prejudiciálneho konania aspoň v minimálnej miere objasnil dôvody výberu ustanovení práva Únie, o ktorých výklad žiada, ako aj súvislosť medzi týmito ustanoveniami a ustanoveniami vnútroštátnej právnej úpravy, ktoré sa vzťahujú na spor, o ktorom rozhoduje (uznesenia z 12. mája 2016, Security Service a i., C-692/15 až C-694/15, EU:C:2016:344, bod 20, ako aj z 5. júna 2019, Wilo Salmson France, C-10/19, neuvyverejnené, EU:C:2019:464, bod 13).
- 38 Tieto požiadavky týkajúce sa obsahu návrhu na začatie prejudiciálneho konania sú výslovne uvedené v článku 94 rokovacieho poriadku a vnútroštátny súd ich v rámci spolupráce zavedenej článkom 267 ZFEÚ má poznať a je ich povinný starostlivo dodržiavať (uznesenia z 12. mája 2016, Security Service a i., C-692/15 až C-694/15, EU:C:2016:344, bod 18; z 5. júna 2019, Wilo Salmson France, C-10/19, neuvyverejnené, EU:C:2019:464, bod 14, ako aj zo 7. novembra 2019, P.J., C-513/19, neuvyverejnené, EU:C:2019:953, bod 15). Sú pripomenuté v bode 15 odporúčania Súdného dvora Európskej únie pre vnútroštátne súdy pri podávaní návrhov na začatie prejudiciálneho konania (Ú. v. EÚ C 380, 2019, s. 1).

- 39 Napokon podľa ustálenej judikatúry v prípade, ak je zjavné, že požadovaný výklad práva Únie nemá žiadnu súvislosť s realitou alebo predmetom sporu vo veci samej, sa má návrh na začatie prejudiciálneho konania podaný vnútroštátnym súdom zamietnuť (rozsudok z 10. júla 2014, Apple, C-421/13, EU:C:2014:2070, bod 30, a uznesenie zo 17. januára 2019, Cipollone, C-600/17, neuverejnené, EU:C:2019:29, bod 21).
- 40 Prípustnosť predmetného návrhu na začatie prejudiciálneho konania treba preskúmať práve s ohľadom na všetky uvedené požiadavky.

O prípustnosti prvej časti prvej otázky

- 41 Prvou časťou prvej otázky sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 29 nariadenia č. 575/2013, článok 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014, ako aj články 16 a 17 Charty v spojení s článkom 6 ods. 4 nariadenia č. 1024/2013, majú vykladať v tom zmysle, že bránia vnútroštátnej právnej úprave, ktorá stanovuje hornú hranicu aktív vo výške osem miliárd eur, nad rámec ktorej musia družstevné banky založené vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným zmeniť právnu formu na akciové spoločnosti.
- 42 Článok 6 nariadenia č. 1024/2013 stanovuje spôsoby výkonu úloh, ktoré sa týmto nariadením zverujú ECB v oblasti prudenciálneho dohľadu nad úverovými inštitúciami v rámci JMD zloženého z ECB a príslušných vnútroštátnych orgánov.
- 43 V tomto kontexte tento článok 6 ods. 4 v podstate stanovuje kritériá umožňujúce určiť prípady, v ktorých tieto úlohy vykonáva len ECB, a prípady, v ktorých jej príslušné vnútroštátne orgány pomáhajú pri plnení uvedených úloh decentralizovaným vykonávaním niektorých z týchto úloh vo vzťahu k menej významným úverovým inštitúciami v zmysle prvého pododseku uvedeného článku 6 ods. 4 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. mája 2019, Landeskreditbank Baden-Württemberg/ECB, C-450/17 P, EU:C:2019:372, bod 41).
- 44 Článok 6 ods. 4 nariadenia č. 1024/2013 nestanovuje žiadnu hornú hranicu aktív, nad ktorú sú družstevné banky povinné transformovať sa na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva alebo pristúpiť k svojej likvidácii. Toto ustanovenie nevyžaduje ani nevyklučuje stanovenie takejto hornej hranice.
- 45 Prahová hodnota aktív vo výške 30 miliárd eur stanovená v druhom pododseku bode i) tohto článku 6 ods. 4 je jednou z podmienok uvedených v tomto ustanovení na identifikáciu úverových inštitúcií, ktoré sa nemajú považovať za menej významné na účely uplatnenia uvedeného článku 6 ods. 4.
- 46 V dôsledku toho článok 6 ods. 4 nariadenia č. 1024/2013 nemá žiadny vzťah s hornou hranicou aktív vo výške osem miliárd eur stanovenou vnútroštátnou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej.
- 47 Rovnako ani článok 29 nariadenia č. 575/2013 a článok 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014 nesúvisia s touto hornou hranicou.
- 48 Tieto ustanovenia, ktoré v rámci pravidiel týkajúcich sa prudenciálnych požiadaviek stanovených týmito nariadeniami v oblasti vlastných zdrojov stanovujú podmienky, ktoré sa musia splniť na to, aby sa kapitálové nástroje emitované podielovými fondmi alebo družstevnými spoločnosťami, sporiteľňami alebo podobnými inštitúciami kvalifikovali ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, totiž nestanovujú hornú hranicu aktív, nad ktorú sú tieto spoločnosti a inštitúcie povinné zmeniť právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva alebo pristúpiť k svojej likvidácii. Neukladá sa nimi členským štátom povinnosť stanoviť takúto hornú hranicu ani im nebránia v tom, aby tak urobili.

- 49 Za týchto podmienok, keďže článok 6 ods. 4 nariadenia č. 1024/2013, článok 29 nariadenia č. 575/2013 a článok 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014 nijako nesúvisia s hornou hranicou aktív stanovenou právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, výklad týchto ustanovení sa zdá byť zjavne irelevantný.
- 50 Okrem toho vnútroštátny súd nevysvetľuje ani dôvody, pre ktoré je podľa neho takýto výklad relevantný na účely rozhodnutia sporu, ktorý mu bol predložený, ani súvislosť, ktorú vidí medzi uvedenými ustanoveniami a touto právnou úpravou.
- 51 Pokiaľ ide o žiadosť o výklad článkov 16 a 17 Charty, je potrebné pripomenúť, že podľa článku 51 ods. 1 Charty sa jej ustanovenia vzťahujú na členské štáty výlučne vtedy, ak vykonávajú právo Únie.
- 52 Podľa ustálenej judikatúry pojem „vykonávanie práva Únie“ v zmysle článku 51 Charty predpokladá existenciu súvisu medzi aktom práva Únie a dotknutým vnútroštátnym opatrením, ktorý presahuje podobnosť dotknutých oblastí alebo nepriame vplyvy jednej oblasti na inú (rozsudky zo 6. marca 2014, Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, bod 24; z 10. júla 2014, Julián Hernández a i., C-198/13, EU:C:2014:2055, bod 34, a zo 6. októbra 2016, Paoletti a i., C-218/15, EU:C:2016:748, bod 14).
- 53 V tomto kontexte Súdny dvor dospel k záveru, že nie je možné uplatniť základné práva Únie vo vzťahu k vnútroštátnej právnej úprave z dôvodu, že ustanovenia Únie v danej oblasti nestanovujú žiadnu konkrétnu povinnosť členským štátom, pokiaľ ide o situáciu, o ktorú ide vo veci samej (rozsudky zo 6. marca 2014, Siragusa, C-206/13, EU:C:2014:126, bod 26, a z 10. júla 2014, Julián Hernández a i., C-198/13, EU:C:2014:2055, bod 35).
- 54 Ako vyplýva z predchádzajúcich úvah, žiadnym z ustanovení práva Únie uvedených vnútroštátnym súdom v prvej časti jeho prvej otázky sa neukladá členským štátom povinnosť stanoviť takú hornú hranicu aktív, o akú ide vo veci samej, nad rámec ktorej sú družstevné banky založené vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným povinné zmeniť právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva alebo pristúpiť k svojej likvidácii.
- 55 Vzhľadom na všetky uvedené úvahy je prvá časť prvej otázky v celom rozsahu neprípustná.

O prípustnosti druhej otázky

- 56 Druhá otázka sa týka súladu vnútroštátnej právnej úpravy stanovujúcej hornú hranicu aktív na výkon bankových činností vo forme družstevných bánk, nad ktorú sú tieto banky, založené vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným, povinné zmeniť svoju právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva tak, aby ich dostali pod túto hornú hranicu, alebo pristúpiť k svojej likvidácii, s článkom 3, ako aj článkom 63 a nasl. ZFEÚ.
- 57 Táto otázka je neprípustná v rozsahu, v akom sa týka výkladu článku 3 ZFEÚ, keďže vnútroštátny súd žiada len o výklad tohto ustanovenia v oblasti „hospodárskej súťaže na vnútornom trhu“ a návrh na začatie prejudiciálneho konania neobsahuje žiadne vysvetlenie dôvodov, pre ktoré sa tento súd rozhodol položiť otázku o výklade uvedeného ustanovenia, ani súvislosti, akú vidí medzi týmto ustanovením a sporom vo veci samej.

O prípustnosti tretej otázky

- 58 Svojou treťou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 107 a nasl. ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bráni vnútroštátnej právnej úprave, ktorá jednak stanovuje hornú hranicu aktív, nad ktorú sú družstevné banky, založené vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným, povinné zmeniť svoju právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva tak, aby

ich dostali pod túto hornú hranicu, alebo pristúpiť k svojej likvidácii, a jednak umožňuje dotknutej inštitúcii, aby obmedzila splatenie akcií vystupujúceho akcionára s cieľom vyhnúť sa prípadnej likvidácii.

- 59 Vnútroštátny súd však neuvádza s požadovanou presnosťou a jasnosťou dôvody, ktoré ho viedli k otázke o výklade týchto ustanovení práva Únie, ani súvislosť, ktorú vidí medzi týmito ustanoveniami a vnútroštátnou právnou úpravou dotknutou vo veci samej.
- 60 Tento súd totiž nevysvetľuje dôvody, pre ktoré by sa mohol domnievať, že taká vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, poskytuje výhodu, zavádza selektívne opatrenie, že pomoc pochádza zo štátnych prostriedkov alebo že naruša alebo hrozí narušením hospodárskej súťaže. Vnútroštátny súd teda neposkytol Súdnemu dvoru podklady umožňujúce posúdiť, či takéto opatrenie možno kvalifikovať ako „štátnu pomoc“ v zmysle článku 107 ods. 1 ZFEÚ.
- 61 Za týchto podmienok návrh na začatie prejudiciálneho konania nie je, pokiaľ ide o tretiu otázku, v súlade s požiadavkami stanovenými v článku 94 rokovacieho poriadku a neumožňuje Súdnemu dvoru poskytnúť vnútroštátnemu súdu užitočnú odpoveď na túto otázku, ktorá preto musí byť vyhlásená za neprípustnú.

O prípustnosti piatej otázky

- 62 Svojou piatou otázkou vnútroštátny súd žiada Súdny dvor, aby rozhodol o platnosti článku 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014.
- 63 V tomto ohľade je dôležité, aby vnútroštátny súd najmä uviedol konkrétne dôvody, ktoré ho viedli k otázke o platnosti určitých ustanovení práva Únie, a uviedol dôvody neplatnosti, ktoré v dôsledku toho možno podľa jeho názoru uplatniť (rozsudok zo 4. mája 2016, Philip Morris Brands a i., C-547/14, EU:C:2016:325, bod 48 a citovaná judikatúra).
- 64 Z uvedeného na jednej strane vyplýva, že v rámci prejudiciálneho konania Súdny dvor skúma platnosť aktu Únie alebo jeho určitých ustanovení vzhľadom na dôvody neplatnosti uvedené v návrhu na začatie prejudiciálneho konania. Na druhej strane absencia uvedenia presných dôvodov, pre ktoré si vnútroštátny súd kladie otázku platnosti tohto aktu alebo týchto ustanovení, spôsobuje neprípustnosť otázok týkajúcich sa ich platnosti (rozsudok zo 4. mája 2016, Philip Morris Brands a i., C-547/14, EU:C:2016:325, bod 50).
- 65 V tomto prípade treba konštatovať, že vnútroštátny súd neuvádza dôvody, ktoré ho viedli k otázke o platnosti článku 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014.
- 66 Za týchto podmienok je piata otázka neprípustná.

O veci samej

O druhej časti prvej otázky a o štvrtej otázke

- 67 Druhá časť prvej otázky a štvrtá otázka sa týkajú zlučiteľnosti vnútroštátnej právnej úpravy, ktorá družstevným bankám umožňuje obmedziť splatenie svojich nástrojov vlastných zdrojov s určitými ustanoveniami práva Únie.

- 68 V tejto súvislosti treba na úvod uviesť, že cieľ článku 6 ods. 4 nariadenia č. 1024/2013, ako bol pripomenutý v bodoch 42 a 43 tohto rozsudku, nesúvisí s takouto možnosťou obmedziť splatenie nástrojov vlastných zdrojov a že v dôsledku toho je výklad tohto ustanovenia v tomto ohľade irelevantný. Preto je potrebné preformulovať tieto otázky bez zohľadnenia uvedeného ustanovenia.
- 69 Druhou časťou svojej prvej otázky a svojou štvrtou otázkou, ktoré treba preskúmať spoločne, sa teda vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 29 nariadenia č. 575/2013, článok 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014, ako aj články 16 a 17 Charty majú vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá umožňuje družstevnej banke, ktorá je v ňom usadená, odložiť splatenie akcií vystupujúceho akcionára na neobmedzenú dobu a obmedziť jeho výšku.

– O článku 29 nariadenia č. 575/2013 a článku 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014

- 70 Z odôvodnenia 7 nariadenia č. 575/2013 vyplýva, že normotvorca Únie zamýšľal, aby toto nariadenie obsahovalo prudenciálne požiadavky pre inštitúcie, ktoré sa striktne vzťahujú na fungovanie trhov s bankovými a finančnými službami a majú zabezpečiť finančnú stabilitu subjektov na týchto trhoch, ako aj vysokú úroveň ochrany investorov a vkladateľov.
- 71 V súlade s článkom 1 prvým odsekom písm. a) tohto nariadenia sa v tomto nariadení stanovujú jednotné pravidlá týkajúce sa všeobecných prudenciálnych požiadaviek, ktoré musia spĺňať inštitúcie, nad ktorými sa vykonáva dohľad podľa smernice 2013/36, v súvislosti s požiadavkami na vlastné zdroje.
- 72 Práve v tomto kontexte článok 28 uvedeného nariadenia stanovuje podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby sa kapitálové nástroje kvalifikovali ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, a článok 29 toho istého nariadenia stanovuje osobitné podmienky, ktoré musia byť na tento účel splnené, pokiaľ ide o kapitálové nástroje emitované podielovými fondmi, družstevnými spoločnosťami, sporiteľňami a podobnými inštitúciami.
- 73 Článok 29 ods. 2 písm. a) nariadenia č. 575/2013 konkrétne stanovuje, že inštitúcia môže zamietnuť splatenie týchto nástrojov s výnimkou prípadov, v ktorých to zakazujú vnútroštátne právne predpisy. V poslednom uvedenom prípade tento článok 29 ods. 2 písm. b) stanovuje, že ustanovenia upravujúce uvedené nástroje dávajú inštitúcii možnosť obmedziť toto splatenie.
- 74 Komisia prijala na základe uvedeného článku 29 ods. 6 pravidlá stanovujúce podmienky výkonu tejto možnosti obmedzenia splatenia kapitálových nástrojov emitovaných podielovými fondmi, družstevnými spoločnosťami, sporiteľňami a podobnými inštitúciami. Tieto pravidlá sú uvedené v článku 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014.
- 75 Podľa článku 10 ods. 2 prvej vety tohto delegovaného nariadenia uvedená možnosť teda zahŕňa právo na odloženie splatenia a právo na obmedzenie jeho objemu.
- 76 Druhá veta tohto ustanovenia spresňuje, že tieto práva možno vykonávať počas neobmedzeného obdobia podľa článku 10 ods. 3 uvedeného delegovaného nariadenia, ktorý stanovuje, že rozsah obmedzení týkajúcich sa splatenia zahrnutých do ustanovení, ktorými sa kapitálové nástroje spravujú, príslušná inštitúcia určí kedykoľvek na základe prudenciálnej situácie inštitúcie, okrem iného najmä so zreteľom na celkovú finančnú a likvidnú situáciu a platobnú schopnosť inštitúcie, ako aj výšku vlastného kapitálu Tier 1, Tier 1 a celkového kapitálu v porovnaní s celkovou hodnotou rizikovej expozície vypočítanou v súlade s presnými požiadavkami, na ktoré odkazuje článok 10 ods. 3 písm. b) toho istého delegovaného nariadenia.

- 77 Z článku 29 nariadenia č. 575/2013 a článku 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014 teda na jednej strane vyplýva, že kvalifikácia kapitálových nástrojov emitovaných podielovými fondmi, družstevnými spoločnosťami, sporiteľňami a podobnými inštitúciami ako nástrojov vlastného kapitálu Tier 1 je v prípade, že vnútroštátne právo zakazuje takýmto inštitúciám odmietnuť splatiť svoje nástroje vlastných zdrojov, podmienená tým, aby dotknuté inštitúcie mali možnosť obmedziť toto splatenie, čo zahŕňa právo na odloženie splatenia a právo na obmedzenie jeho objemu, a na druhej strane, že rozsah obmedzení týkajúcich sa splatenia príslušná inštitúcia určí kedykoľvek na základe prudenciálnej situácie inštitúcie.
- 78 V tomto prípade z návrhu na začatie prejudiciálneho konania vyplýva, že ustanovenia talianskeho práva, o ktoré ide vo veci samej, zakazujú talianskym družstevným bankám odmietnuť splatenie nástrojov vlastných zdrojov. Naproti tomu im umožňujú obmedziť splatenie akcií v prípade vystúpenia akcionára, keď sa to javí ako nevyhnutné na účely zabezpečenia sa, že kapitálové nástroje emitované týmito bankami možno započítať ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1. Z tohto rozhodnutia tiež vyplýva, že podľa týchto ustanovení môžu uvedené banky odložiť toto splatenie na neobmedzené obdobie a obmedziť objem tohto splatenia v celom rozsahu alebo sčasti.
- 79 Ako vyplýva zo samotného znenia článku 10 ods. 2 druhej vety delegovaného nariadenia č. 241/2014, za predpokladu, že vnútroštátne právo zakazuje odmietnuť splatenie nástrojov vlastných zdrojov, článok 29 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 575/2013 umožňuje odložiť toto splatenie a obmedziť jeho objem na neobmedzenú dobu podľa článku 10 ods. 3 tohto delegovaného nariadenia, teda tak dlho a v rozsahu, ako je to nevyhnutné z hľadiska ich prudenciálnej situácie, a to najmä s prihliadnutím na aspekty uvedené v článku 10 ods. 3 delegovaného nariadenia.
- 80 V dôsledku toho článok 29 nariadenia č. 575/2013 a článok 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014 nebránia právnej úprave členského štátu, ktorá zakazuje družstevným bankám, ktoré sú v ňom usadené, odmietnuť splatenie nástrojov vlastných zdrojov, ale ktorá v prípade, ak sa ukáže ako nevyhnutné zabezpečiť, aby sa kapitálové nástroje emitované týmito bankami kvalifikovali ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, umožňuje uvedeným bankám odložiť na neobmedzené obdobie splatenie akcií vystupujúceho akcionára a obmedziť objem tohto splatenia v celom rozsahu alebo sčasti.

– O článkoch 16 a 17 Charty

- 81 Podľa článku 16 Charty sa sloboda podnikania uznáva v súlade s právom Únie, vnútroštátnymi právnymi predpismi a praxou.
- 82 Ochrana priznaná týmto článkom zahŕňa slobodu vykonávať hospodársku alebo obchodnú činnosť, zmluvnú slobodu a slobodnú hospodársku súťaž (rozsudky z 22. januára 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, bod 42; zo 17. októbra 2013, Schaible, C-101/12, EU:C:2013:661, bod 25, ako aj z 12. júla 2018, Spika a i., C-540/16, EU:C:2018:565, bod 34).
- 83 Podľa ustálenej judikatúry sloboda podnikania nepredstavuje absolútne privilégium. Môže byť predmetom širokej škály zásahov verejnej moci, ktoré sú schopné vo verejnom záujme obmedziť výkon hospodárskej činnosti (rozsudky z 22. januára 2013, Sky Österreich, C-283/11, EU:C:2013:28, body 45 a 46; zo 17. októbra 2013, Schaible, C-101/12, EU:C:2013:661, bod 28, ako aj z 26. októbra 2017, BB construct, C-534/16, EU:C:2017:820, bod 36).
- 84 Podľa článku 17 ods. 1 Charty má každý právo vlastníť svoj oprávnene nadobudnutý majetok, užívať ho, nakladať s ním a odkázať ho. Nikoho nemožno zbaviť jeho majetku, s výnimkou verejného záujmu, v prípadoch a za podmienok, ktoré ustanovuje zákon, pričom musí byť včas vyplatená spravodlivá náhrada. Užívanie majetku môže byť upravené zákonom v nevyhnutnej miere v súlade so všeobecným záujmom.

- 85 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že právo vlastníť majetok zaručené týmto ustanovením nepredstavuje absolútne privilégium a že jeho výkon môže byť predmetom obmedzení pod podmienkou, že tieto obmedzenia skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu sledovaným Úniou a nepredstavujú, pokiaľ ide o sledovaný cieľ, neprímeraný a neprípustný zásah, ktorý by narúšal samotnú podstatu takto zaručeného práva (rozsudok z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, body 69 a 70).
- 86 Navyše je potrebné tiež pripomenúť, že v súlade s článkom 52 ods. 1 Charty možno výkon práv a slobôd zakotvených v Charte, ako sloboda podnikania a právo vlastníť majetok, obmedziť vtedy, keď sú takéto obmedzenia stanovené zákonom, rešpektujú podstatu týchto práv a slobôd a pri dodržaní zásady proporcionality sú nevyhnutné a skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou, alebo potrebe ochrany práv a slobôd iných.
- 87 Možnosť, ktorú družstevným bankám priznáva vnútroštátna právna úprava, a to obmedziť splatenie svojich nástrojov vlastných zdrojov, ak sa to ukáže ako nevyhnutné na účely zabezpečenia, aby kapitálové nástroje, ktoré emitujú, mohli byť započítané ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, je stanovená zákonom v zmysle článku 52 ods. 1 Charty.
- 88 Podstatu slobody podnikania zaručenej článkom 16 Charty a práva vlastníť majetok zakotveného v jej článku 17 rešpektuje taká vnútroštátna právna úprava, o akú ide vo veci samej, stanovujúca možnosť obmedziť splatenie akcií v prípade vystúpenia akcionára, ktorej cieľom je splniť podmienku stanovenú v článku 29 ods. 2 písm. b) nariadenia č. 575/2013 tak, aby sa akcie kvalifikovali ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1.
- 89 Na jednej strane totiž táto možnosť nemá za následok zbavenie majetku, a teda nepredstavuje zásah, ktorý by narúšal samotnú podstatu práva vlastníť majetok. Ak by sa na druhej strane uvedená možnosť považovala za možnosť obmedzujúcu slobodu podnikania, rešpektovala by podstatu tejto slobody, pretože nebráni výkonu bankovej činnosti. V tomto ohľade Súdny dvor uznal, že družstvá sa v zásade riadia zásadami fungovania, ktorými sa jasne odlišujú od iných hospodárskych subjektov (pozri v tomto zmysle rozsudok z 8. septembra 2011, Paint Graphos a i., C-78/08 až C-80/08, EU:C:2011:550, bod 55).
- 90 Pokiaľ ide o ciele sledované právnou úpravou, o ktorú ide vo veci samej, okrem toho, že stanovením uvedenej možnosti sa má touto právnou úpravou vykonať táto podmienka, vnútroštátny súd uvádza, že cieľom tejto právnej úpravy je zabezpečiť primeranosť medzi právnou formou a dimenziami družstevnej banky, ako aj dodržiavanie prudenciálnych pravidiel Únie upravujúcich výkon bankovej činnosti. Podľa tohto súdu sa má uvedenou právnou úpravou zabezpečiť, aby bola právna forma družstevných bánk vo väčšom súlade s dynamikou referenčného trhu, zaručiť týmto bankám väčšiu konkurencieschopnosť, ako aj podporiť lepšia transparentnosť ich organizácie, pôsobenia a funkcií.
- 91 Takéto ciele, ktoré môžu zabezpečiť riadnu správu v družstevnom bankovom sektore, jeho stabilitu, ako aj prudenciálny výkon bankovej činnosti, prispievajú k tomu, aby sa predchádzalo zlyhaniu dotknutých inštitúcií, či dokonca systémovému riziku, a v dôsledku toho k zaručeniu stability bankového a finančného systému.
- 92 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že podľa judikatúry Súdneho dvora ciele spočívajúce v zabezpečení stability bankového a finančného systému, ako aj v zabránení systémovému riziku, predstavujú ciele všeobecného záujmu sledované Úniou (pozri v tomto zmysle rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, body 69, 88 a 91; z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, body 71 a 74, ako aj z 8. novembra 2016, Dowling a i., C-41/15, EU:C:2016:836, body 51 a 54).

- 93 Finančné služby totiž zohrávajú ústrednú úlohu v hospodárstve Únie. Banky a úverové inštitúcie sú základným zdrojom financovania pre podniky pôsobiace na jednotlivých trhoch. Banky sú navyše často navzájom úzko prepojené a mnohé z nich pôsobia na medzinárodnej úrovni. Z tohto dôvodu existuje riziko, že zlyhanie jednej alebo viacerých bánk sa rýchlo rozšíri aj na ďalšie banky, či už v dotknutom členskom štáte alebo v iných členských štátoch. Negatívne účinky sa potom môžu prejaviť aj v ostatných odvetviach hospodárstva (rozsudky z 19. júla 2016, Kotnik a i., C-526/14, EU:C:2016:570, bod 50, ako aj z 20. septembra 2016, Ledra Advertising a i./Komisia a ECB, C-8/15 P až C-10/15 P, EU:C:2016:701, bod 72).
- 94 Ako navyše uviedol generálny advokát v bodoch 81 a 104 svojich návrhov, existuje zjavný všeobecný záujem na zabezpečení, aby sa investícia do vlastného kapitálu banky neodňala neočakávaným spôsobom, a na tom, aby sa vyhlo tomu, že táto banka, ako aj celý bankový sektor budú vystavení prudenciálnej nestabilite.
- 95 V dôsledku toho treba konštatovať, že obmedzenia výkonu práva vlastníť majetok a za predpokladu, že existujú, obmedzenia slobody podnikania vyplývajúce z takej právnej úpravy, o akú ide vo veci samej, skutočne zodpovedajú cieľom všeobecného záujmu, ktoré sú uznané Úniou v zmysle článku 52 ods. 1 Charty.
- 96 Navyše tieto obmedzenia rešpektujú zásadu proporcionality, ak nejdú nad rámec toho, čo je vzhľadom na prudenciálnu situáciu dotknutých bánk nevyhnutné na zabezpečenie toho, aby sa kapitálové nástroje, ktoré emitujú, kvalifikovali ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu. Na tento účel bude musieť zohľadniť najmä aspekty uvedené v článku 10 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 241/2014.
- 97 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba na druhú časť prvej otázky a na štvrtú otázku odpovedať tak, že článok 29 nariadenia č. 575/2013, článok 10 delegovaného nariadenia č. 241/2014, ako aj články 16 a 17 Charty, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, ktorou sa zakazuje družstevným bankám, ktoré sú v ňom usadené, odmietnuť splatenie nástrojov vlastných zdrojov, ale ktorou sa týmto bankám umožňuje odložiť na neobmedzené obdobie splatenie akcií vystupujúceho akcionára a obmedziť výšku tohto splatenia v celom rozsahu alebo sčasti, pokiaľ obmedzenia splatenia, o ktorých sa rozhodlo v rámci uplatnenia tejto možnosti, nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné vzhľadom na prudenciálnu situáciu uvedených bánk na účely zabezpečenia, aby sa kapitálové nástroje, ktoré emitujú, kvalifikovali ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1 najmä s prihliadnutím na aspekty uvedené v článku 10 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 241/2014, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O druhej otázke

- 98 Svojou druhou otázkou sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa má článok 63 a nasl. ZFEÚ vykladať v tom zmysle, že bránia právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje hornú hranicu aktív na výkon bankových činností družstevnými bankami usadenými v tomto členskom štáte a založenými vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným, nad rámec ktorej sú tieto banky povinné zmeniť svoju právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva tak, aby ich dostali pod túto hornú hranicu, alebo pristúpiť k svojej likvidácii.
- 99 V súlade s článkom 63 ods. 1 ZFEÚ sú zakázané všetky obmedzenia pohybu kapitálu medzi členskými štátmi navzájom a členskými štátmi a tretími krajinami.
- 100 V tomto ohľade je potrebné pripomenúť, že podľa ustálenej judikatúry hoci v Zmluve o FEÚ nie je vymedzený pojem „pohyb kapitálu“ v zmysle článku 63 ods. 1 ZFEÚ, Súdny dvor uznal indikatívnu hodnotu nomenklatúry pohybu kapitálu uvedenej v prílohe I k smernici Rady 88/361/EHS z 24. júna 1988, ktorou sa vykonáva článok 67 zmluvy [o ES (zrušený Amsterdamskou zmluvou)] (Ú. v. ES

L 178, 1988, s. 5; Mim. vyd. 10/001, s. 10) (rozsudky z 27. januára 2009, Persche, C-318/07, EU:C:2009:33, bod 24; z 10. novembra 2011, Komisia/Portugalsko, C-212/09, EU:C:2011:717, bod 47, a z 22. októbra 2013, Essent a i., C-105/12 až C-107/12, EU:C:2013:677, bod 40).

- 101 Súdny dvor tak opakovane rozhodol, že pohyb kapitálu v zmysle článku 63 ods. 1 ZFEÚ tvoria predovšetkým „priame“ investície vo forme účasti v podniku prostredníctvom vlastníctva akcií, ktoré dávajú možnosť efektívne sa zúčastňovať na jeho riadení a kontrole, ako aj „portfóliové“ investície, teda nadobúdanie cenných papierov na kapitálovom trhu s jediným úmyslom uskutočniť finančné investície bez úmyslu získať vplyv a kontrolu nad riadením podniku [rozsudky z 11. novembra 2010, Komisia/Portugalsko, C-543/08, EU:C:2010:669, bod 46; z 22. októbra 2013, Essent a i., C-105/12 až C-107/12, EU:C:2013:677, bod 40, ako aj z 26. februára 2019, X (Sprostredkovateľské spoločnosti so sídlom v tretích krajinách), C-135/17, EU:C:2019:136, bod 26].
- 102 Pokiaľ ide o tieto dve formy investícií, Súdny dvor spresnil, že ako „obmedzenia“ v zmysle článku 63 ods. 1 ZFEÚ sa majú kvalifikovať vnútroštátne opatrenia, ktoré sú spôsobilé zabrániť nadobudaniu akcií v dotknutých podnikoch alebo ho obmedziť alebo ktoré sú spôsobilé odradiť investorov z iných členských štátov od investovania do ich kapitálu (rozsudky z 21. októbra 2010, Idryma Typou, C-81/09, EU:C:2010:622, bod 55; z 10. novembra 2011, Komisia/Portugalsko, C-212/09, EU:C:2011:717, bod 48, ako aj z 22. októbra 2013, Essent a i., C-105/12 až C-107/12, EU:C:2013:677, bod 41).
- 103 V tomto prípade právna úprava dotknutá vo veci samej stanovuje hornú hranicu aktív na výkon bankových činností talianskymi družstevnými bankami, ktoré boli založené vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným, a nad rámec ktorej sú tieto banky povinné zmeniť svoju právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva tak, aby ich dostali pod túto hornú hranicu, alebo pristúpiť k svojej likvidácii.
- 104 Obmedzením rozsahu hospodárskej činnosti, ktorú môžu vykonávať talianske banky založené v určitej právnej forme, môže takáto právna úprava odradiť investorov z členských štátov iných ako Talianska republika a tretích štátov od nadobudnutia účasti na kapitále uvedených bánk, a v dôsledku toho predstavuje obmedzenie voľného pohybu kapitálu, ktoré je v zásade zakázané článkom 63 ZFEÚ.
- 105 Podľa ustálenej judikatúry vnútroštátne opatrenia obmedzujúce voľný pohyb kapitálu môžu byť odôvodnené naliehavými dôvodmi všeobecného záujmu pod podmienkou, že sú vhodné na zabezpečenie uskutočnenia cieľa, ktorý sledujú, a nejdú nad rámec toho, čo je na jeho dosiahnutie nevyhnutné (rozsudok z 10. novembra 2011, Komisia/Portugalsko, C-212/09, EU:C:2011:717, bod 81 a citovaná judikatúra). Súdny dvor navyše pripustil, že vnútroštátna právna úprava môže predstavovať odôvodnené obmedzenie základnej slobody, ak ju prikazujú ekonomické dôvody, ktoré sledujú cieľ všeobecného záujmu (rozsudok z 22. októbra 2013, Essent a i., C-105/12 až C-107/12, EU:C:2013:677, bod 52 a citovaná judikatúra).
- 106 V tejto súvislosti treba pripomenúť, ako to bolo uvedené v bodoch 90 až 95 tohto rozsudku, že právna úprava, o ktorú ide vo veci samej, zodpovedá cieľom všeobecného záujmu uznaným Úniou.
- 107 V dôsledku toho za predpokladu, že horná hranica aktív stanovená touto právnou úpravou, ktorou táto právna úprava podmieňuje výkon bankovej činnosti talianskymi družstevnými bankami založenými vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným, je spôsobilá zaručiť dosiahnutie týchto cieľov a nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na ich dosiahnutie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu, je obmedzenie voľného pohybu kapitálu vyplývajúce z uvedenej právnej úpravy odôvodnené.
- 108 Za týchto podmienok treba na druhú otázku odpovedať tak, že článok 63 a nasl. ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje hornú hranicu aktív na výkon bankových činností družstevnými bankami usadenými v tomto členskom štáte a založenými vo forme

družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným, nad rámec ktorej musia tieto banky zmeniť svoju právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva tak, aby ich dostali pod túto hornú hranicu, alebo pristúpiť k svojej likvidácii, pokiaľ je táto právna úprava vhodná na zabezpečenie plnenia cieľov všeobecného záujmu, ktoré sleduje, a nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na ich dosiahnutie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

O trovách

- ¹⁰⁹ Vzhľadom na to, že konanie pred Súdny dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. Článok 29 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 575/2013 z 26. júna 2013 o prudenciálnych požiadavkách na úverové inštitúcie a investičné spoločnosti a o zmene nariadenia (EÚ) č. 648/2012, článok 10 delegovaného nariadenia Komisie (EÚ) č. 241/2014 zo 7. januára 2014, ktorým sa dopĺňa nariadenie č. 575/2013, pokiaľ ide o regulačné technické predpisy týkajúce sa požiadaviek na vlastné zdroje inštitúcií, ako aj články 16 a 17 Charty základných práv Európskej únie, sa majú vykladať v tom zmysle, že nebránia právnej úprave členského štátu, ktorou sa zakazuje družstevným bankám, ktoré sú v ňom usadené, odmietnuť splatenie nástrojov vlastných zdrojov, ale ktorou sa týmto bankám umožňuje odložiť na neobmedzené obdobie splatenie akcií vystupujúceho akcionára a obmedziť výšku tohto splatenia v celom rozsahu alebo sčasti, pokiaľ obmedzenia splatenia, o ktorých sa rozhodlo v rámci uplatnenia tejto možnosti, nejdú nad rámec toho, čo je nevyhnutné vzhľadom na prudenciálnu situáciu uvedených bánk na účely zabezpečenia, aby sa kapitálové nástroje, ktoré emitujú, kvalifikovali ako nástroje vlastného kapitálu Tier 1 najmä s prihliadnutím na aspekty uvedené v článku 10 ods. 3 delegovaného nariadenia č. 241/2014, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.
2. Článok 63 a nasl. ZFEÚ sa má vykladať v tom zmysle, že nebráni právnej úprave členského štátu, ktorá stanovuje hornú hranicu aktív na výkon bankových činností družstevnými bankami usadenými v tomto členskom štáte a založenými vo forme družstevných akciových spoločností s ručením obmedzeným, nad rámec ktorej musia tieto banky zmeniť svoju právnu formu na akciové spoločnosti, znížiť svoje aktíva tak, aby ich dostali pod túto hornú hranicu, alebo pristúpiť k svojej likvidácii, pokiaľ je táto právna úprava vhodná na zabezpečenie plnenia cieľov všeobecného záujmu, ktoré sleduje, a nejde nad rámec toho, čo je nevyhnutné na ich dosiahnutie, čo prináleží overiť vnútroštátnemu súdu.

Podpisy